Tridu Pasqual - Divendres

Per FrancescX el dv., 10/04/2020 - 00:00

Is 52,13-53,12
He 4,14-16,5,7-9
Jn 18,1-19,42

“Mireu!”

“Mireu l'arbre de la creu”, direm d'aquí uns moments. És la gran invitació que se'ns fa avui! Però el que dona sentit a aquesta invitació, és Aquell que està clavat a la creu: Jesús de Nazaret, el rei del jueus! Si el mirem, veurem un ajusticiat clavat a una creu de fusta i amb un rètol que diu que és el rei dels jueus.

Però la invitació, que se'ns fa, no és una pura mirada amb els nostres ulls sensorials, sinó, especialment, amb els nostres ulls de la fe.

Per això, se'ns ha volgut dir que miréssim no la freda, nua i seca fusta, sinó l'arbre. La fusta no té vida, l'arbre sí, i molta. I aquest arbre ben recta, ben vertical està, també, ben clavat a terra, però apunta cap a dalt, cap a al cel. Un arbre que viu apuntant a unir la terra amb el cel; que uneix la terra de la humanitat amb la seu de la divinitat. Un arbre també que uneix l’etern cel de la divinitat amb la nostra mortal terra de la humanitat.

Aquesta ha estat la missió de qui està penjat a la creu. Hi està penjat Aquell que ha davallat. I hi està penjat Aquell, que, de la terra, ha pujat al cel. Perquè Jesús és qui va unir en la seva persona cel i terra, la divinitat amb la humanitat, Déu amb la persona humana, amb cada u de nosaltres, amb mi. Per això penja el seu cos de la creu, de l’arbre de la creu.

Però la creu no és solament un pal vertical. La creu és un pal vertical traspassat per un altre d’horitzontal. Un bon arbre té branques ben esteses. I Jesús, qui ha unit el cel amb la terra, té els braços ben estesos i ben clavats al pal horitzontal. El pal horitzontal apunta a orient i apunta a occident.

Creu global

La missió de qui està penjat a la creu, del qui uneix el cel amb la terra i la terra amb el cel, la divinitat amb la humanitat i la divinitat amb la humanitat, abasta tot el món, el món que va d’orient fins a occident i d’occident fins a orient sense exclusions. L’ arbre de la creu de Jesús, les seves branques són, diríem avui, globalment inclusives; no exclouen ningú.

Podem ben dir que l’arbre de la creu ens agermana a tots. I tots estem cridats, mirant l’arbre de la creu, tot mirant la creu de Jesús i Jesús a la creu a viure aquestes dues dimensions de la vida que Jesús va viure d’una manera exemplar la seva relació amb el Pare del cel i amb tots els homes i dones, especialment amb els que es troben clavats en tantes doloroses creus de la precarietat, de la soledat, del rebuig, de la presó, de la discriminació, de la malaltia física o psicològica, de la violència social o domèstica, de la injustícia, de l’abús de poder, dels desigs de plaer. La mirada a la creu de Jesús ens porta a dirigir la nostra mirada compassiva i solidària a tantes i tantes creus d’on pengen tants i tants germans i germanes nostres. Aquest any hi ha una creu, físicament molt microscòpica, però molt dolorosa i mortífera, que ens amenaça a tots, i que s’estén d’orient a occident.

Jesús roman fidel clavat a la creu, a l'arbre que ens dona vida i força, perquè nosaltres intentem, des de l’opció de vida de cada u, i de les pròpies possibilitats, despenjar aquests germans i germanes nostres de les seves doloroses creus. Així podrem comunicar la vida i esperança que brolla de l’arbre de la creu de Jesús.

ETIQUETES
DOLOR GLOBALITAT UNIÓ